

trefning på Dingshoffskungen
 1872. Dingshoffskungen
 Gärstet handlar med den
 heliga Anden, utgjutet på
 samfundets gärningar. Skulle
 förbättras afven för,
 Verlden, på ett öfver
 den samfundets gärningar
 kunde förbättras
 vilken var, för ett
 Myrta stort väder, den
 på samfundets gärningar
 och för den samfundets
 till fina gärningar.
 Värdet blås kvantitet
 vill, och den höres
 det stort, men den er
 iske, för att det
 men, eller för att det
 för. Utan Anden, det affen
 de betyder, detta väder
 en afven naturligt för att
 för verkas på mer

hos hjertat och de som a
 kraft måtte ämnas
 vara skinnbas, och
 den skall vara en af
 skinnas nägor för
 dring: Menniskans
 hjerta: Men i de hjerta
 som är fulla af ande
 Andar, som de heliga
 Ande ike verktyg
 de Ande Andarna, vilja
 Herrska och Regera den
 Naturliga Menniskan.
 De Ande Andarna göra
 Menniskans hjerta för
 hårdt, så att den heliga
 Anden ike kan verka
 någons förändring dem
 ti. Hvilken väg den
 Ande Andar Menniskan
 i Menniskans hjerta, det
 är fräkt att begripa,
 Men det vite vi med
 säkerhet, att den Natu-
 rliga Menniskan ver-

ka ligeså regeras af andra
 Andar, så: Länge, som
 den fortfar att vara
 vili sitt naturliga till-
 stand. Och den som Ande
 Andar skinnas vara
 många de skalles annas
 för Menniskans Natu-
 rliga hjerta, skinn den
 Nat. l. Menniskan
 ike kan verktyg den.
 Utan verktyg staten
 afvänder eller fortfar
 kan kan den Naturlig
 Menniskan som
 fräkt utfrälja, Enligt
 tabi och genigketh
 vilken, som fortfar
 in i Andes skinn
 Andes skinn eller skinn
 skinnas som förmå
 Anden, att fördärla och
 förneka sitt Ande Enligt
 När de Andarna skinnas
 garne började

fråga efter hvilken sam-
 var förrådare; Konung
 djefvulen, som förledde
 David, att göra hos mig
 en annan mass, påstod
 En kärlek eller kärle
 Sam till detta jordskka
 utvet, som förmådde
 Ötnes, att förneka
 Fräljaren, m. fl. Men när
 nat naturligen i djeflas
 Eller ju dödssynden, som
 regera den naturliga
 Manniskan, och ju djeflas
 hade afvun Fräljaren
 utöfning af Gnarier
 Magdalenen. Det låter
 vid soligen obegripligt att
 Manniskan har djeflas
 uti sig; men det synes
 tydligen af den Heliga
 Skrift att manniskan
 har djeflas uti sig,

och den af Syndafinnens
 väskte manniskan en pa-
 rentat befunner det samma.
 Men det som ligger i saken
 har kunnat inte pröfvas
 Han vet inte, hvad det är
 för djeflas, som regera
 honom. Det står tydligen
 i den Hel. Skrift att
 Satan kast sig öfver mot
 Israet och mig David
 att han skulle några
 falket. Det var en djef
 djefvulen, som steg öfver
 till honom. På det sättet
 kunnat, att Satanas gick
 in i Judas Ischariots
 att han skulle förrä-
 da Jesum, och efter den
 dödade betad, gick åter
 Satanas in i honom.
 Men Judas hände inte
 honom och när djefven
 han hade gått in i ho-
 nom. Så förhåller det
 sig med alla naturliga
 menniskor, som ligger
 i syndas fohant.

de såmna icke till några
Bjessler: icke heller upfyllas,
Bjessulen sina tröskor
genom, omhvar de tjena dy
gentur, troget med tankar
ord och gerningar. Men
När den Helige Ande börja
verka i människokroppen
de först får människans
tankar och bjesslarna
får grofva. Kättet
den Helige Ande verkar
genom ordet; först verkar
han genom lagen. Apst
len Paulus säger, ettan jag
var synder blund men
När budordet kom, fick
synden vid att kyrklyste
mig. all bevärs, det
vill säga: När lagen nåd
de sammet, fick men
han såmna sina bjessler
eller fnes anda bevärs
for sam han samthi ke
kännt till icke kan
det vara apstelen
Mening, att människans
utan lag, eller för

[illegible]

ring af den Helige Ande,
 att själva bejätet och
 själva förenat kelpen hade
 kun fött den lyftlysningens
 af djupheten, att det bär
 var. Hvaras funder, att till
 frids, till den fyndiga
 begärrelse. Därför att
 slaga, som lyftligt det var
 inte så förtärligt, att fyndiga
 det som för den förtärliga
 menniskans sages funder,
 att källa brennens funder,
 att taga sig ett rus, att funder
 ja, att biddaga för att
 att Guds, att gnata, att
 förtärligt, onödel af det så
 funder, gör den förtärliga
 menniskans utar, att
 kan inte det funder. Hvar
 int inte, att funder är, i
 under, i. Medans att
 under inbillas, funder
 att kan är en förtärlig
 och kan, funder inte kan
 sig, för en förtärlig, funder
 sig, funder vara en förtärlig, funder

vårer Johan Olofson Mattarvins
 Giftemånen, Bruden funder, funder
 funder, Bruden funder, funder
 funder i

1822. den 9^{de} Mars kvällen
 ring till äktenskap, mellan Br.
 funder Olof Olofson Mattarvins
 och Bruden Maria Johanna
 Filipson. Funder

Märken 28

Märken 28 i 96.

Brudgummen, funder
 Bruden och funder, funder

Naaffensake tuderlig men
 ruffa. Inte har han stulit
 inte har han gjort kas
 inte har han begått svärget
 någon, inte har han varit
 en sybliggen; med ett ord
 den Naturliga Menneskan
 har lefvat på beskeden
 dygdigt och gudsfruktligt
 att ingen ja ikke en gång
 Gud själv har förbådd
 något. Ja Gud vare i
 Alldeles sköttning, och
 han skulle döma en på
 beskedligt och ärligt sätt
 på Naaffens i Menneskan
 till Helvetet. nu har
 Frälshand sagt; nu den
 helige ande.

Men kan straffa världen
 för synd. Men detta
 den helige andas straff.
 Embete tyckes den Naturliga
 ja Menneskan ikke ann.
 ty kan tyckes sig ikke på
 den förjämte något

straff. Han tycker sig hafva
 uphöjdt sig på sin egen
 och Gudsfruktligt, att inget
 för. Menneskan och förbådd
 honom, och ar det något som
 vet med sig, att han ikke har
 lefvat på Gudsfruktligt, som
 en Christen. sig själv på
 tro, han dock, att Gud är
 nådig, och väntar på
 trost af den helige ande
 i syneriet som den helige
 andas talas, som Kristus
 talen. Men Kristus är
 det nu, som den helige
 ande träffas och kallas
 för. är det den helige andas
 som den helige ande
 träffas och kallas för. är
 det den helige andas
 talen, som den helige
 ande kallas för. Vi veta
 nu, att den helige ande
 ikke kan träffas och kallas
 för. någon annan. Det
 Frälshand förjämte den
 jordan, som den helige
 ande kallas för. är världen

Men iust då, när Jesu här
 jungfru i den heliga Ande
 till Thorsgate, att predika på
 på den Agudaktiga Papper
 som försumbar sig anstän-
 dningarna för att de
 gubbar och gona mennor
 den den Agudaktiga
 Papper, som hade försum-
 lat sig anstän-
 dningarna för att de
 att gona mennor af den
 Heliga Andes verkningar
 förde honom en vilde
 predikan af Aposteln
 Petrus på Vinge-
 Petrus hade uttala
 någonting som predika
 för att hade förde den
 heliga Ande men när
 hade blif uppfyllt af den
 Heliga Ande, då måste
 han straffa vorden
 för Jesu men nu tror

utke den Agudaktiga
 gen, att den Her-
 straffa den gona de
 Christen omöjligt
 en del af den Agudak-
 tiga Papper till att
 bytt af Petrus straff
 predikan på en del-
 vil straffe de den af den
 nu straffa som blif för-
 litten af de Christen
 liksom omöjligt de
 som för straffa och vil-
 liden, som vilte straffe
 straffe den straffe
 Samuets frid. I
 vore de straffe
 de straffe och den
 straffe för straffe
 Aposteln predika
 straffe straffe
 var straffe straffe
 som blif straffe
 straffe straffe
 straffe straffe

Etikas blanda med gull.
 Ja bjuda på en dyfver
 en drabantens alman.
 Etikas blanda med det
 mycklig a kallet gulla
 at de skriften i ha fått
 en Christen i den vonta
 ha omgått är pat och
 vittnesk. af dyfver och
 drabantens och detta mätte
 vara på länge som verk
 den för, pat länge som verk
 går Christen på sin
 på Jorden. Men den inget
 Christen sinne, der är på
 dyfver och volder Sam
 vitt frid, der på dyfver
 och volder. Detta a drabant.
 Den Gulda Anden, en
 lita af drabantens drabant
 de Antitefomerkens blanda
 eller drabantens, eller
 Guld drabantens, eller
 volder för Guld, eller
 den Gulda ande, eller

från volder för frid, och
 detta drabantens drabant
 genom de Christen sinne
 den gulda alla dyfver
 om det drabantens
 Anden, patte och sig den
 dyfver, på två den
 som Anden på två den
 på på den, volder
 drabantens dyfver
 och på den till den drabant
 på den Anden. Jag har
 med drabantens, på guld
 in i drabantens, vill
 Du ikke lita mig vara
 i frid der heller? Ja, på
 denna dyfver drabant
 ut från drabantens
 Jag minar den dyfver
 den, som på den legio,
 på guld in i drabantens
 och, och der drabantens
 har på på drabantens
 hela drabantens
 drabantens på drabantens

Hans elste Sønne Kato de
 Ch. Jona, och hans elste
 för fiendes till dera
 Samvett, frid. Att der
 syndiga Verlden vill
 hafva Samvets frid, det
 kan man sett många Ex-
 empl på: Men den frid
 ett förvande Samvete gif-
 ver, är en full frid, ty på
 der den fulla Sam-
 vety frid sjunda den för-
 vande Jons bäljar.
 Men den Jans har en
 fulla Samvets frid, kan
 förstås, ike merken
 för dader eller damere
 fastän kan få på affren
 dets brätt. Kan förstås
 ike för affren eller ned-
 görd uti en annan vett.
 Chrus kan har ett för-
 vändigt ansvor på sin
 kufvend. Och vidare, den
 Jans har en fulla Sam-
 vets frid, kan begå Up-
 sätliga pender, tittat att
 han self märker

det omwän afswulen
 här äfwälth häns Samu-
 el och Christianus blis för
 den gäst i sig till up- och
 väcker sig bekymp, för
 den gästning för gästing
 för gästing. Men för
 Lärnare i ke an värt
 men just denna halsta
 Samuelt, friid vill thans
 Christen, nästa bört öf-
 den på den kung, på det
 att, de mätte för sinne
 hand deras friid till
 Den på den kung, på
 för den på den kung, på
 trätt af kung, på
 den den, på, på
 trätt för trätt
 Wollen, för kung, på
 den kung, på
 Petri trätt, på
 för de kung, på
 att den kung, på
 den kung, på
 kung, på, på, på
 kung, på, på, på

kommer med den rätta
 träften för den, som är
 rätt bekymrade om
 sin själ salighet. men
 att trösta vilken att
 bekämpa denna folks
 samvetsfrihet. det har
 den Helige Ande i sig
 göra. som bekämpar den
 Helige Ande trösta
 den som är i gäst
 den trösta att det är
 något, och pröva
 Ensomheten för de beträ
 nade, att trösta vilken
 för sig, så kommer vi
 trösta, som kommer den
 som beträffande den
 att trösta, som trösta
 att trösta och trösta
 om att trösta och
 trösta, och trösta
 den dolda. Kallan den
 bekämpar den Helige Ande
 som som trösta och
 intill dolda, i den
 glädes.